

Separace není rovnost

MAREK WOLLNER

redaktor Týdeníku FORUM

Pokud někdo tvrdí, že pro romské děti by měly být vyčleněny samostatné třídy, jak to prohlásila senátorka Jana Zwyrtková Hamplová, zavání to kulturou rasismu, jakou známe z amerického Jihu první poloviny dvacátého století. Tam na veřejných budovách visel nápis „for colored only“. Ale proč chodit až do Ameriky. Segregované třídy pro Romy u nás stále existují a nedaří se je odstranit. Paní Hamplová by prý chtěla pro romské děti vybudovat „rovné šance do budoucna“. „Není to diskriminace, je to naopak úplně rozumný krok,“ říká. Pokud se ovšem zeptáte člověka, který na vlastní kůži zažil to, o čem paní Hamplová jen plká, zatuká si na čelo. „Ať se jede podí-

vat do všech ghett a vyloučených lokalit, na ty nezaměstnané lidi. Právě to je výsledek segregovaného školství devadesátých let,“ říká Patrik Banga, který nedávno vydal knihu s výmluvným názvem *Skutečná cesta ven*. Do školy pouze pro Romy chodil jako chlapec půl roku a učitelé tam prý vůbec neučili.

V segregované třídě se jim těžko dařilo získat pozornost. Když se vrátil do normální školy, byla to jeho „životní výhra“. Dnes je novinář a jeho kniha je nominována na cenu Magnesia Litera za debut roku. Jeho tehdejší spolužáci, kteří zůstali v romské třídě, dnes plní úřady práce, pokud nedopadli ještě hůř. To jsou ty „rovné šance“. ■